

Sygn. akt VI K 367/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach Wydział VI Karny Zamiejscowy w P.

w składzie

Sędzia SR Artur Obcowski

Protokolant Alicja Straszak

w obecności Prokuratora - - - - -

po rozpoznaniu dnia 5 marca 2018 roku sprawy M. G.

syna S. i W.

urodzonego (...) w Ś.

oskarżonego o to, że w dniu 25 stycznia 2017 roku, w P. na ulicy (...), kierował samochodem osobowym marki F. (...) o nr rejestracyjnym (...), nie stosując się do obowiązującej decyzji Prezydenta Miasta w B., sygn. akt. KM.5430.3.241.2013 z dnia 7 maja 2013 roku, o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami w zakresie kategorii B prawa jazdy,

tj. o czyn z art. 180a kk

orzeka

1. oskarżonego M. G. uznaje za winnego tego, że w dniu 25 stycznia 2017 roku, w P. na ulicy (...), kierował samochodem osobowym marki F. (...) o nr rejestracyjnym (...), nie stosując się do obowiązującej decyzji Prezydenta Miasta P., sygn. akt. KM.5430.3.241.2013 z dnia 7 maja 2013 roku, o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami w zakresie kategorii B prawa jazdy, tj. popełnienia czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 180a kk i za to na mocy art. 180a kk wymierza mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

2. zasądza na mocy art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) i art. 627 kpk od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty i obciąża go wydatkami postępowania w kwocie 330 (trzysta trzydzieści) złotych.

Sygn. akt VI K 367/17

Uzasadnienie wyroku z dnia 5 marca 2018 roku

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 stycznia 2017 roku funkcjonariusze Komendy Miejskiej Policji w P. D. B. i D. O. pełnili służbę patrolową. Około godziny 17:15 zatrzymano do kontroli pojazd marki F. o nr rej. (...), który prowadził M. G.. W dniu 7 maja 2013 roku w stosunku do oskarżonego wydana została decyzja Prezydenta Miasta P. nr KM.5430.3.241.2013, na mocy

której cofnięto M. G. uprawnienia do kierowania pojazdami w zakresie kategorii (...) prawa jazdy na okres 3 lat, tj. do dnia 14 grudnia 2015 roku. Oskarżony nigdy uprawnień nie odnowił.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie protokołu przesłuchania oskarżonego (k. 8), decyzji o cofnięciu uprawnień (k. 3).

Oskarżony M. G. ma 40 lat, wykształcenie podstawowe, jest żonaty, ma jedno dziecko, nie jest nigdzie zatrudniony, był wielokrotnie karany sądownie (karta karna k. 11-13), w toku postępowania zachodziła wątpliwość co do jego poczytalności. Oskarżony został więc poddany badaniu przez dwóch biegłych lekarzy psychiatrów, którzy w opinii z dnia 25 kwietnia 2017 roku stwierdzili, że poczytalność oskarżonego nie budzi wątpliwości. Opinia ta została uznana za w pełni wiarygodną.

Oskarżony w postępowaniu przygotowawczym, przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Przed Sądem oskarżony nie występował, nie stawiając się na żadną z wyznaczonych rozpraw. W chwili obecnej jest on poszukiwany listem gończy. Sąd dał wiarę twierdzeniu oskarżonego w zakresie jego przyznania się do zarzucanego mu czynu.

Sąd uznał za wiarygodną decyzję o cofnięciu uprawnień albowiem została ona rzetelnie sporządzona przez uprawniony organ, w ramach jego kompetencji i nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Nadto legła ona również u podstaw ustalenia stanu faktycznego w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego, która została wyżej przytoczona, legła u podstaw uznania oskarżonego winnym popełnienia przestępstwa z art. 180a kk.

Sąd uznał, że po stronie oskarżonego nie zachodzą okoliczności wyłączające lub umniejszające winę. Oskarżony jest bowiem osobą dorosłą, poczytalną, zdolną do rozpoznania znaczenia własnych czynów i kierowania swoim postępowaniem, miał możliwość rozpoznania bezprawności swojego zachowania. W trakcie dokonywania bezprawnego, karygodnego czynu, nie dał posłuchu normie prawnej, mimo, że mógł to uczynić. Oskarżony nie znajdował się również w żadnej szczególnej sytuacji motywacyjnej. Stopień zawinienia Sąd uznał za wysoki. Określając stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu Sąd uwzględnił między innymi sposób i okoliczności popełnienia czynu i uznał że kształtuje się on na wysokim poziomie. Oskarżony faktycznie nie posiadając uprawnień (nie odnawiając ich) prowadził samochód osobowy po drogach aglomeracji (...), na głównej drodze P., gdzie natężenie ruchu zawsze jest duże.

Zgodnie z brzmieniem art. 180a kk przestępstwa tego dopuszcza się ten, kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu, prowadzi pojazd mechaniczny, nie stosując się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami.

Dobrem chronionym tym przepisem jest bezpieczeństwo w komunikacji zagrożone przez niebezpiecznych prowadzących pojazd mechaniczny, w aspekcie eliminowania z ruchu osób, którym cofnięte zostały uprawnienia do kierowania pojazdami. Jest to jedno z nielicznych przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji o charakterze indywidualnym właściwym. Jego sprawcą może być wyłącznie osoba posiadająca uprawnienia do kierowania pojazdami, której te uprawnienia zostały cofnięte przez uprawniony organ. Przestępstwo z art. 180a kk można popełnić jedynie z winy umyślnej. Uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona występkę z art. 180a kk.

W tym miejscu należy podkreślić, że porządek i bezpieczeństwo na drogach zależy, między innymi od właściwej represji karnej.

Za czyn z art. 180 kk Sąd wymierzy oskarżonemu karę 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Kierując się dyrektywami zawartymi w art. 53 § 1 i 2 kk Sąd dostosował orzeczoną karę pozbawienia wolności do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości czynu, uwzględniając jednocześnie cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie kara ta powinna spełnić w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W ocenie Sądu względy indywidualnoprewencyjne nakazują odstąpić od tzw. dyrektywy pierwszeństwa kar wolnościowych i wymierzyć oskarżonemu bezwzględną karę pozbawienia. Oskarżony był już wielokrotnie karany, a mimo tego nadal okazuje brak poszanowania dla reguł prawnych, popełniając kolejne przestępstwa. W związku z powyższym stwierdzić należy, iż dotychczasowy sposób życia oskarżonego wskazuje, że nie wywiera na jego zachowanie pożądanego wpływu kara wolnościowa. W tym stanie rzeczy jedyną adekwatną dla oskarżonego karę jest bezwzględna kara pozbawienia wolności, przy czym trudno tutaj pokładać nadzieję aby spełniła ona w stosunku do oskarżonego funkcję resocjalizacyjną. Kara ta powinna jednak – w zamyśle Sądu – uświadomić oskarżonemu, że każde następne przestępstwo jakiego się dopuści doprowadzi go do pozbawienia wolności.

Nadto Sąd na mocy art. 627 kpk obciążył oskarżonego opłatą w kwocie 60 złotych oraz wydatkami postępowania w kwocie 330 złotych.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć obrońcy oskarżonego.

P., dnia 16.03.2018 roku